

pröfningen och beslut om bankovinstens användande icke må företagas förr, än utgifterna under hufvudtitlarne blifvit af Riksdagen fastställda.

Stockholm den 25 Januari 1879.

Charles Dickson,

Riksdagsman för Göteborgs stad.

N:o 13.

Af Herr **Gustaf Carlsson**: *Om underdånig skrifvelse angående beredande af slitningsersättning vid vissa kommenderingar ur indelta kavalleriregementen och corpser samt om anslag för sådant ändamål.*

Som Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 28 December 1844 och Kongl. Maj:ts och Rikets Krigskollegii kungörelse af den 30 April 1861 tillerkänna de rustande vid samtliga från kavalleri till infanteri förändrade regementen och kårer af den indelta armén slitningsersättning för kommenderingar till garnisonsförstärkning och annan militärtjänstgöring, som icke kunna hänföras till vanliga möten eller förefallande öfningsläger, och då någon sådan ersättning ingenstädes finnes de rustande vid de indelta kavalleri-regementena och kårerna tillerkänd, ehuru manskap ur dessa regementen och kårer årligen kommenderas till underbefäls- och hofbeslagsskolor med mera, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta, ej mindre en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan, att Kongl. Maj:t måtte

utfärda föreskrift i berörda syfte, än äfven, att ett förslagsanslag af fyratusende kronor årligen ställes till Kongl. Maj:ts disposition för berörda ändamål.

Om remiss till vederbörande Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1879.

Gustaf Carlsson.

N:o 14.

Af Herr **Otto Karlsson**: *Om ändring af 59 och 61 §§ Bevillningsstadgan.*

Enligt gällande bevillningsstadgas 59 och 61 §§ består pröfningskomité af tjugo, högst trettio ledamöter, hvilka af Konungens befallningshafvande utses bland de af taxerings-komitéerna dertill föreslagne personer.

När nu gällande stadganden angående sättet för värderingen af de beskattningsföremål, som ligga till grund för andra artikelns bevillning, inkommo i vår lagstiftning, hade länets representativa församling, landstinget, ej nått så stor utveckling, som de lägre kommunernas, socknarnes, beslutande församling, kommunalstämman. Detta gjorde, att, då bildandet af bevillningsberedningarne och taxeringskomitéerna med trygghet kunde öfverlemnas åt kommunalstämmorna, man ej ansåg sig kunna öfverlemna rätten, att bilda den högsta bestämmande myndigheten i förevarande fråga, åt de högre kommunernas beslutande församling, landstinget, hvilket förfarande dock vore det rätta och med lagstiftningens anda mest öfverensstämmande.

Nu gällande bestämmelser angående sättet för pröfningskomitéers bildande hafva visat sig medföra följande olägenheter.

Då pröfningskomiténs ledamöter utses bland de fyra personer, som af hvarje taxeringskomité ibland dess egne medlemmar föreslås,